

Arne Melchior (CD):

Jeg skal ikke forsinke debatten med mange minutter. Jeg vil dog lige have lov at slå fast, at det er en bitter dag for én, som i mange år har taget gloserne »økonomisk demokrati« i betydelig grad i forsvar og ser noget positivt i gloserne, selv om det er meget vanskeligt at finde frem til den rigtige definition. Men det gælder jo mange, også sakrosankte og vigtige begreber, at den endelige definition ikke er givet af nogen og til stadighed er under oprøvelse.

Når jeg har taget ordet, så er det, fordi jeg vil bede arbejdsministeren, der sikkert ikke har haft tid til det i går aftes, at gøre sig bekendt med de udtalelser, som Handelsbankens førstedirektør, Bendt Hansen, i går aftes fremsatte i radioen, og som jeg forstod var et koncentrat af en mere vidtgående udtalelse, han tidligere på dagen havde afgivet. Han kritiserede dér det her foreliggende forslag i betydelig grad, men gav sin stærke og helhjertede støtte til en tvungen udbyttedeling. Han bragte tidligere tiders gratialebegreb – han kaldte det ganske vist tantieme, men jeg fornemmede meget stærkt, at han mente gratialer – ind i billedet, og han talte varmt for den fælles fordel, det ville være for virksomhedernes ejere og medarbejdere, om man gik den vej.

Jeg vil meget gerne anbefale, at dette materiale, at disse udtalelser så vidt muligt indgår i det udvalgsarbejde, som skal befatte sig med disse sager, og allermest altså, at arbejdsministeren stifter bekendtskab med det.

Hr. Ninn-Hansen fremkom med en meget morsom lignelse eller et billede om, at hvis man bringer alle deltagere i et møde om på samme side af bordet, så vil man ikke undgå trængsel af den grund. Jeg synes, det var en meget god iagttagelse, men jeg vil godt tilføje, at løsningen på dette må være det runde bord, hvor der er plads til alle uden trængsel. Det tror jeg nok er den model, som netop bankdirektør Bendt Hansen omtalte i går.

Jeg skal med det samme tage stilling til spørgsmålet om, hvilket udvalg dette forslag efter mit partis mening bør sendes til. Mit parti føler ikke, at der er grund til at gå anden vej end den normale og henvise til arbejdsmarkedsudvalget. Der er ikke nogen demonstration for eller noget synspunkt i dette, bare det, at forslaget ikke er af så over-

ordnet vigtighed, at det skal behandles anderledes end andre forslag, og vore stemmer vil derfor falde således.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Må jeg først sige til hr. Christophersen – idet jeg håber, at medlemmer af venstres gruppe vil referere over for hr. Christophersen, hvad jeg svarer – som nu kommer til syne, hvad meningen med regeringens forslag er. Hr. Christophersen spørger mig og nogle ordførere, hvorfor regeringen har lagt dette forslag frem på nuværende tidspunkt, hvad der er meningen med det. Jeg skal ganske klart sige, hvad meningen er. Det er ingen tilfældighed, at regeringen fremlægger dette forslag som et forslag til folketingsbeslutning, for vi føler, at det i denne meget vanskelige sag er vigtigt at få en diskussion om principperne for lønmodtagernes medejendomsret – efter vores opfattelse tilvejebragt gennem en obligatorisk overskudsdeling – om principperne for lønmodtagernes indflydelse i private virksomheder og endelig for de offentligt ansattes indflydelse.

Vi lægger altså op til en debat i folketinget med henblik på, at der kan komme en principiel afklaring af de parlamentariske muligheder i denne sag. Jeg kan ikke se andet, end at det må være en rigtig fremgangsmåde i en sag, der er så vanskelig som spørgsmålet om at igangsætte en ejendomsretsreform til gavn for lønmodtagerne. Så kan man håne det forslag, der her er lagt frem, man kan håne den hensigt, der ligger bag. Man kan, som hr. Ninn-Hansen gør, tale om ikke et forslag til folketingsbeslutning, men man kan tale om et resolutionsudkast eller en skillingsvise, eller hvad det nu var for udtryk, hr. Ninn-Hansen brugte. Jeg tror, at hvis der skal komme en realistisk debat om ændringen af samfundsudviklingen på afgørende punkter, så er det vigtigt, at der kommer en diskussion baseret på principper og ikke på lovtekniske enkeltheder.

Det er dog fortsat regeringens opfattelse, at når afklaringen er sket og vi ved, hvad der er flertal for i denne sal – og jeg fortolker ikke den debat, jeg har overværet i dag, som om der er et flertal, der afviser en ejendomsretsreform – så er der mulighed for at udarbejde et lovforslag til ikrafttræden i denne samling. Og så er det klart, at det er et min-